

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 105.

Sjette Sessions anden Samling.

39te Møde.

Torsdagen den 22de Februar.

(Forts.)

Tscherning (forts.): Forholdet er endnu ikke saa uheldigt ved Marinen som ved Landhæren, men der er en stadig Voren i de senere Aar. Jeg maa derfor tilraade Thinget i dette Tilfælde at stemme i Overensstemmelse med, hvad det angaaende samme Gjenstand besluttede under Krigsministeriet. Jeg vil da haabe, at Marineministeren, ligesom Ministeren for Landkrigsmagten, vil til 3die Behandling finde et Middel, der kan afhjælpe denne Ulempe; og man kan da maaskee komme tilbage fra denne Afstemning. Jeg for mit Vedkommende skal med Hensyn til dette Forslag gjøre det samme ved 3die Behandling, som af mig blev omtalt under Krigsministeriet, nemlig stille et Endringsforslag, som gaar ud paa at rette det Haarde, der er i denne Bestemmelse for de Personer, der nu allerede ere ansatte ved Søcadetacademiet.

Angaaende Søcadetacademiets Stilling i det Hele har allerede den ærede Ordfører udtalt, at der er kommet saadanne Oplysninger fra Marineministeriet, som maaskee, mellem 2den og 3die Behandling, kunde lede til at frafalde den Indsigelse, som er gjort mod denne Post. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at hele Skolen er et overordenlig kostbart Institut, og at, saavidt jeg kan skjønne, de idelige Andrager om at indrette det paa en anden Maade kun have fringet overordentlig lidt. Naar man antager, at der aarlig behøves en Tilgang til Marinen af mellem 5 og 6 Officerer — det er omtrent det Høieste, — og Udgiften til Søcadetacademiet aarlig er over

10,000 Rbd., saa koster enhver Elev, der træder over som Officer i Marinen, Staten 2,000 Rbd., foruden de Omkostninger, som anvendes paa at gjøre dem sodygtige, nemlig de aarlige Udgifter til Cadetstibet. Det vil sees, at dette er en ganske overordentlig stor Udgift. Jeg maa ved Siden af dette gjøre opmærksom paa, at det, som burde ligge nær for et søfarende Folk, som vi ere, det var, paa en hensigtsmæssig Maade at tilvejebringe en Forbindelse imellem Uddannelsen af Officererne ved Handelsmarinen og Officererne ved Krigsmarinen og paa denne Maade danne et godt Krigsreservevesystem. I den Henseende er der ikke blevet gjort noget Skridt. Alle de Beføstninger, som anvendes paa Uddannelsen af Officerer, anvendes kun paa Uddannelsen af Elever, der, saa at sige, fra Drengaalderen af opdrages til denne Metier. Det er en Feil, vi her oftere have paataalt, og som nu har bevæget Mindretallet til at nægte den begjærte Sum ud over de 10,000 Rbd. til Søcadetacademiet; thi vi have ikke kunnet beslutte os til at gjøre nogensomhelst Indrømmelse til en forøget Udgift. Naar man siger: ja, men Udgiften vil for en væsentlig Deel blive baaren ved det Bidrag, Eleverne selv skulle give til Akademiets, saa vil jeg kun gjøre opmærksom paa, at, dengang man fastholdt denne Sum af 10,000 Rbd. som Grændsen, da var det netop under den Forudsætning, at den dog ikke skulde blive vedvarende, idet Eleverne skulde bære Endeel deraf; men, naar nu de 10,000 Rbd. overfrides med omtrent det Halve af det, man venter skal komme ind fra Eleverne, saa er der overmaade Lidet, som giver Haab om, at disse 10,000 Rbd. aarlig blive den endelige og yderste Beføstning ved Skolen. Jeg udtaler dette, som jeg her har sagt, mindre for den